

IV. RÉSZ KÉT HÉT KAPUI

I

A POSZTGALAKTIKUS ÉRTEKEZLET

Jöttek földfaló löketek, s buktunk
előlük, vihar elől a fecske,
ködös tavakra élelmét keresve,
szerettünk volna legalább anyyira
okosak lenni,
hogy bukásunk magával ne rántsa
emlékezetünket is a pusztulásba.

ÉLŐK

Honnan jön ma a szó?
Tudnom kell, hogy megcsodáljam.
Vért bont vas-ízzé a mindennap,
roncsolt hemoglobin rozsdázza szájam.

VIGÍLIA

Várákozásainkból kiperegnek az ésszerű percek,
már piros epergyökérből
faragott vetöllőn kuporodnak
s osztovátánk is van.
Térdünk földet ölel –
Föld hajába fonlak.

A legigazabb reggelig élünk szótlantul;
ködtől-mocsoktól elorozva hordlak,
arcommal védlek, sebeivel óvlak.

TÜKÖR

Az épben nem látjuk a teljeset,
csak az egészet. Részeket kutatunk
üvegcséréppel. Illesztgetik s színes
vizeket öntenek rá Szürkétől Félők.

OKTÓBER 4.

Ó, szívem szelíd. Felhasított, holdudvaras hit.
Szikáran zümmög a tömeg. Temeti Assisit.
Csend van. Nem lármáz, őryöng harang.
Fáradtan tipeg a menet mögött s halkán
hullatja vérét a négy fehér galamb.

MERRŐL? MERRE!

Torzófaragás,
itt-ott egy meghatározhatatlan fűszál
lobog;
mit is jelent? –
elveszni az okság számára:

kölykösen kujtorognék,
melléd bújva,
sóhaj-jogot.

BÉKE

A lassú lovak utakon átkelnek,
hátuk paskolja a malájzöld alkony,
narancs-nap inog a fülük közt,
illó olaja mossa az arcom.

II

AZ ÉJSZAKA

Ha megint sírsz,
elaltatlak;
felhőbárány puha hátán,
bársonyba vont harang hangján
jelországból menekítlek,
velem-országba ringatlak,

mert úgy várlak,
mert úgy vágylak,
vég-parton is hóba dobott virág:
ágyad.

HOLLÓ A HÓBAN

Lábon is alszom
s hogy ne fázzam –
gondomba bújok.
Ez a házam.

A FÉLBERONTOTT MOZDULAT

Hozzád hajolnék, ha megtehetném,
kurtafürtűm, fagyott pók lábán szánkáz a hajnal,

de csak az akarat látószögében vonulok,
és egyre búcsúzom a madarakkal.

OSTROM

Peregrinus-mezők felett,
zsoldos szelek karján
megannyi lebegő ulánuskabát,

s váraink újabb halála
egy begombolkozásuk.

KÉTELY

Seb-tükrében
a hit
önmagát nézi.

ELÉG

A lovas róták
lépésben,
s egyre
lassabban
haladnak.

Végképp
kifogyott
az akarat-abrak.

GYŐZELMI MÉRLEG

Jaj, jaj, mindent felfaltunk,
sárgarépát, vasakat, ördögöt,
a sekrestyét és a szentélyeket.
Mi vagyunk a Jádzó Templom Egerek.